ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 28ης Ιανουαρίου 1986 *

Στην υπόθεση 188/84,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο Michel van Ackere, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον François Renouard, υπάλληλο της γαλλικής διοικήσεως, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της, 2, rue Bertholet,

καθής

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας μέτρα ελέγχου για τα μηχανήματα κατεργασίας ξύλου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΟΚ, και κυρίως του άρθρου 30,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, U. Everling, K. Bahlmann και R. Joliet, προέδρους τμήματος, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: D. Loutermann, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Οκτωβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Ιουλίου 1984, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι, επιβάλλοντας στους κατασκευαστές και εισαγωγείς ορισμένους κανόνες ως προς την ασφάλεια των μηχανημάτων και συσκευών που χρησιμοποιούνται για την κατεργασία του ξύλου, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΟΚ.

2 Μεταξύ 1979 και 1982, η Γαλλία θέσπισε νέα κανονιστική ρύθμιση σχετική με την ασφάλεια των διαφόρων τύπων μηχανημάτων και συσκευών κατεργασίας ξύλου (στο εξής: τα μηχανήματα). Η κανονιστική αυτή ρύθμιση περιλαμβάνεται στα διατάγματα 80-542, 80-543 και 80-544 της 15ης Ιουλίου 1980, περί των κανόνων υγιεινής και ασφαλείας που εφαρμόζονται σε ορισμένα μηχανήματα, τα διατάγματα 81-170, 81-171, 81-172 και 81-173, της 20ής Φεβρουαρίου 1981, και 81-408, 81-409, 81-410 και 81-411, της 15ης Απριλίου 1981, περί καθορισμού των όρων υγιεινής και ασφαλείας που πρέπει να πληρούν οι κυριότεροι τύποι μηχανημάτων κατεργασίας ξύλου, τις αποφάσεις των υπουργών εργασίας και γεωργίας της 1ης, 2ας και 3ης Απριλίου 1981 και της 22ας Ιουνίου 1981, περί καθορισμού των τεχνικών προδιαγραφών, του διατάγματος 79-229 της 20ής Μαρτίου 1979, των αποφάσεων του υπουργού εργασίας της 18ης Νοεμβρίου 1980 και της 5ης Νοεμβρίου 1981, περί της διαδικασίας πιστοποιήσεως, της απόφασης του ίδιου υπουργού της 30ής Οκτωβρίου 1981 και της « πράξεώς » του της 27ης Δεκεμβρίου 1981, περί της διαδικασίας θεωρήσεως, καθώς και της απόφασής του της 12ης Μαρτίου 1982, περί της διαδικασίας εγκρίσεως.

3 Οι βασικές αρχές της νέας αυτής κανονιστικής ρυθμίσεως περιλαμβάνονται στο διάταγμα 80-543, το οποίο θέτει ως γενικό κανόνα ότι « οι συσκευές, τα μηχανήματα και τα εξαρτήματά τους πρέπει, από την κατασκευή τους, να είναι κατάλληλα να εξασφαλίζουν τη λειτουργία τους, να ρυθμίζονται, να συντηρούνται, χωρίς οι εργαζόμενοι να εκτίθενται σε κίνδυνο όταν οι ενέργειες αυτές γίνονται υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο κατασκευαστής ή ο εισαγωγέας ». Το ίδιο διάταγμα προβλέπει άλλους

γενικούς κανόνες ως προς τα χρησιμοποιούμενα υλικά και τον τρόπο με τον οποίο οι συσκευές, τα μηχανήματα και τα εξαρτήματα των μηχανημάτων πρέπει να κατασκευάζονται.

4 Οι εν λόγω γενικοί κανόνες αποσαφηνίζονται με τα διατάγματα 81-170, 81-171, 81-172 και 81-173 και 81-408, 81-409, 81-410 και 81-411, τα οποία επιβάλλουν ειδικές τεχνικές προδιαγραφές εφαρμοστέες στους διαφόρους τύπους μηχανημάτων κατεργασίας ξύλου. Τα ίδια αυτά διατάγματα εξειδικεύονται με τις πιο πάνω αναφερόμενες αποφάσεις με τις οποίες καθορίζονται οι αναγκαίες τεχνικές λεπτομέρειες για την εφαρμογή των εν λόγω διαταγμάτων.

5 Από την εν λόγω κανονιστική ρύθμιση προκύπτει επίσης ότι τα μηχανήματα κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες, αναλόγως του βαθμού κινδύνου που παρουσιάζουν. Η πρώτη περιλαμβάνει τα μηχανήματα για τα οποία απαιτείται από τον κατασκευαστή μόνο πιστοποιητικό συμφωνίας με τις γαλλικές προδιαγραφές, χωρίς προηγούμενο έλεγχο. Η δεύτερη αφορά τα μηχανήματα για τα οποία το Institut national de recherche et de sécurité (Εθνικό Ινστιτούτο Έρευνας και Ασφάλειας, INRS), πρέπει να χορηγήσει θεώρηση· τέλος, η τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει τα μηχανήματα για τα οποία, εκτός από την τεχνική εξέταση από το INRS ή από το εθνικό εργαστήριο δοκιμών, η έγκριση από τον υπουργό εργασίας είναι υποχρεωτική. Χωρίς πιστοποιητικό συμφωνίας, θεώρηση ή έγκριση, κανένα μηχάνημα δεν μπορεί να διατεθεί νόμιμα στη γαλλική αγορά.

6 Τα ποσά των δαπανών που πρέπει να καταβληθούν στο INRS από τους αιτούντες θεωρήσεις τεχνικής εξετάσεως για τον προηγούμενο έλεγχο καθορίζονται κατ' αποκοπή, αναθεωρούμενα ετησίως (πράξη του υπουργού εργασίας, της 30ής Οκτωβρίου 1981). Τα κατ' αποκοπή αυτά ποσά ποικίλλουν μεταξύ 1 961 και 5 109 γαλλικών φράγκων (κατάσταση της 10ης Απριλίου 1985). Πάντως, τα έξοδα μετακινήσεως, όταν η εξέταση του υλικού δεν διενεργείται στις εγκαταστάσεις του INRS αλλά σε εργοστάσιο ή επί τόπου, προστίθενται, ενδεχομένως, στα εν λόγω κατ' αποκοπή ποσά.

7 Όλα τα διατάγματα στα οποία στηρίχτηκαν οι διαδικασίες ελέγχου όριζαν προθεσμία εφαρμογής εννέα μηνών μετά τη δημοσίευσή τους. Οι υποχρεώσεις να ληφθεί θεώρηση ή έγκριση, ανάλογα με την περίπτωση, τέθηκαν σε ισχύ μεταξύ της 1ης Αυγούστου 1983 και 1ης Ιανουαρίου 1985.

8 Με το από 18 Ιουνίου 1982 έγγραφο, η Επιτροπή κάλεσε τις αρμόδιες γαλλικές αρχές να της παράσχουν, πριν από τις 7 Ιουλίου 1982, πληροφορίες ως προς την κανονιστική

αυτή ρύθμιση. Οι εν λόγω αρχές διαβίβασαν μόνο τις πληροφορίες ως προς τις προθεσμίες ενάρξεως ισχύος. Η γαλλική κυβέρνηση δεν απάντησε ούτε στην πρόσκληση της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 1983, να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με την άποψη ότι η κανονιστική ρύθμιση παρέβαινε το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ. Οι γαλλικές αρχές δεν έδωσαν επίσης απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη που διατύπωσε η Επιτροπή στις 29 Αυγούστου 1983. Κατά τη διάρκεια συσκέψεως με τους εκπροσώπους της Επιτροπής, την 1η και 2α Φεβρουαρίου 1984, οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν ότι θα παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες. Επειδή οι πληροφορίες αυτές δεν περιήλθαν στην Επιτροπή, η τελευταία άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

9 Η Επιτροπή επικαλείται τέσσερις αιτιάσεις κατά της γαλλικής κανονιστικής ρυθμίσεως, που αναφέρονται στην αντίληψη της προστασίας αυτών που χρησιμοποιούν τα μηχανήματα, στις προθεσμίες, στο συνεπαγόμενο κόστος και τέλος στην ακολουθούμενη διοικητική πρακτική.

Επί της αντιλήψεως της προστασίας

10 Η Επιτροπή, καίτοι δεν αμφισβητεί την αρχή του προηγούμενου ελέγχου των μηχανημάτων για τα οποία πρόκειται, διαπιστώνει πρώτον ότι η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση επιβάλλει στους κατασκευαστές να περιλαμβάνουν κατά τη διαδικασία κατασκευής των μηχανημάτων αυτών τους στόχους ασφαλείας. Ο γάλλος νομοθέτης εκκινεί από την άποψη ότι αυτοί που χρησιμοποιούν τα μηχανήματα αυτά πρέπει να προστατεύονται έναντι των δικών τους αδυναμιών και ότι το μηχάνημα πρέπει να είναι κατά τέτοιο τρόπο ρυθμισμένο ώστε η παρέμβαση αυτού που το χρησιμοποιεί να περιορίζεται στο αυστηρώς αναγκαίο. Στα άλλα κράτη μέλη κυριαρχεί διαφορετική αντίληψη ως προς την προστασία αυτών που χρησιμοποιούν τα μηχανήματα. Στη Γερμανία κυρίως, λαμβάνεται ως βάση η αρχή ότι πρέπει να παρέχεται στον εργαζόμενο επαρκής και συνεχής επαγγελματική εκπαίδευση ώστε να είναι σε θέση να ενεργεί ορθά αν το μηχάνημα εμφανίσει ελάττωμα κατά τη λειτουργία του. Με μια γενικότερη θεώρηση, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα άρθρα 30 και 36 της Συνθήκης επιβάλλουν στα κράτη μέλη ή να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορετικές αυτές αντιλήψεις στην εθνική τους κανονιστική ρύθμιση ή να εφαρμόζουν την κανονιστική τους ρύθμιση μόνο στα μηχανήματα που κατασκευάζονται στο έδαφός τους χωρίς να εμποδίζουν την εισαγωγή μηχανημάτων τα οποία ανταποκρίνονται σε διαφορετικές αντιλήψεις, αλλά έχει αποδειχτεί ότι διαθέτουν το ίδιο επίπεδο ασφαλείας και ότι δεν προκαλούν περισσότερα ατυχήματα από ό,τι τα μηχανήματα που πληρούν τις προδιαγραφές της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως.

11 Ειδικότερα, όσον αφορά τα επί μέρους στοιχεία της γαλλικής κανονιστικής ρυθμίσεως, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, σε ορισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις, τα μηχανή-

ματα που κατασκευάστηκαν σύμφωνα με τις νόμιμες προδιαγραφές άλλων κρατών μελών, και προσφέρουν τουλάχιστον τις ίδιες εγγυήσεις ασφαλείας, δεν μπορούν να διατεθούν στη γαλλική αγορά. Η Επιτροπή παραθέτει ως συγκεκριμένο παράδειγμα το προστατευτικό εξάρτημα των μηχανημάτων πλανίσματος που επιβάλλουν οι γερμανικές προδιαγραφές, το οποίο δεν γίνεται δεκτό κατά τις γαλλικές τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες απαιτούν ένα μόνο είδος προστατευτικού μηχανισμού. Εξάλλου, θεωρεί ότι οι πάρα πολύ λεπτομερειακές απαιτήσεις της γαλλικής κανονιστικής ρυθμίσεως έχουν ως αποτέλεσμα ότι δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις αυτές παρά μόνο με την κατασκευή αυτόματων σε μεγάλο βαθμό μηχανημάτων. Πράγματι, τα τελείως αυτόματα μηχανήματα εξαιρούνται από τον προηγούμενο έλεγχο.

12 Η γαλλική κυβέρνηση αντιτάσσει ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν σε ποιο επίπεδο επιθυμούν να διασφαλίσουν την προστασία της υγείας και της ζωής των προσώπων. Σχετικά, τα κράτη μέλη μπορούν να έχουν τη δική τους μέριμνα και τη δική τους αντίληψη προλήψεως. Καίτοι είναι ακριβές ότι τα μηχανήματα που πληρούν τις γερμανικές προδιαγραφές ή διατάξεις δεν γίνονται δεκτά στη Γαλλία, αυτό όμως οφείλεται στο ότι για τους γάλλους ειδικούς επί της προλήψεως, οι γερμανικές αυτές διατάξεις δεν επιτρέπουν προστασία τόσο αποτελεσματική όσο οι γαλλικοί κανόνες. Τέλος, η αυτοματοποίηση των μηχανημάτων ουδέποτε απαιτήθηκε καίτοι, ασφαλώς, η πλήρης αυτοματοποίηση ορισμένων συσκευών εξαιρετικά επικίνδυνων, είναι κάποτε ικανή να θέσει τέρμα στους κινδύνους που εμφανίζουν.

13 Θα πρέπει να σημειωθεί ευθύς εξ αρχής ότι δεν υπάρχει ούτε κοινοτική κανονιστική ρύθμιση για τον έλεγχο όσον αφορά την ασφάλεια των μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται για την κατεργασία του ξύλου, ούτε εναρμόνιση των σχετικών εθνικών νομοθεσιών. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη δικαιούνται να ρυθμίσουν στον τομέα αυτό την προστασία της υγείας και της ζωής αυτών που χρησιμοποιούν τα εν λόγω μηχανήματα.

14 Η κανονιστική αυτή ρύθμιση δεν μπορεί να εκφεύγει από το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 30 και επόμενων της Συνθήκης εάν παρεμποδίζει άμεσα και πραγματικά την εισαγωγή των μηχανημάτων που βρίσκονται νομίμως σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλο κράτος μέλος, όπως εν προκειμένω.

15 Πάντως, από το άρθρο 36 προκύπτει ότι, κατά πάγια νομολογία, μια τέτοια εθνική κανονιστική ρύθμιση συμβιβάζεται με τη Συνθήκη μόνο κατά το μέτρο που είναι αναγκαία για την αποτελεσματική προστασία της υγείας και της ζωής των προσώπων. Καίτοι εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν σε ποιο επίπεδο επιθυμούν να εξασφαλίσουν την εν λόγω προστασία, η προστασία αυτή δεν πρέπει να συνιστά μέσο αυθαίρετης διακρίσεως ούτε συγκεκαλυμμένο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

16 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι καίτοι ένα κράτος μέλος είναι ελεύθερο να υποβάλλει τα προϊόντα, που έτυχαν ήδη εγκρίσεως σε άλλο κράτος μέλος, σε νέα διαδικασία εξετάσεως και εγκρίσεως, εντούτοις υποχρεούται να συμβάλλει στη μείωση των ελέγχων στο ενδοκοινοτικό εμπόριο (βλέπε απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1981, Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten, 272/80, Συλλογή 1981, σ. 3277). Εξάλλου, δεν δικαιούται να εμποδίζει την εμπορία προϊόντος καταγωγής άλλου κράτους μέλους το οποίο εξομοιούται, όσον αφορά το επίπεδο προστασίας της υγείας και της ζωής των προσώπων, με το επίπεδο που επιδιώκει να εξασφαλίσει ή να θεσπίσει η εθνική κανονιστική ρύθμιση. Επομένως, είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας η εθνική κανονιστική ρύθμιση που απαιτεί τα εν λόγω εισαγόμενα προϊόντα να πληρούν κατά γράμμα και ακριβώς τις ίδιες διατάξεις ή τεχνικά χαρακτηριστικά που προβλέπονται για τα προϊόντα τα οποία παράγονται στο εν λόγω κράτος μέλος, αφού τα εισαγόμενα αυτά προϊόντα εξασφαλίζουν το ίδιο επίπεδο ασφαλείας για τους καταναλωτές.

17 Πάντως, στο παρόν στάδιο εξελίξεώς του, το κοινοτικό δίκαιο δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη να δέχονται στο έδαφός τους επικίνδυνα μηχανήματα, για τα οποία δεν έχει αποδειχτεί ότι εξασφαλίζουν το ίδιο επίπεδο ασφαλείας σ' αυτούς που τα χρησιμοποιούν στο εν λόγω έδαφος.

18 Σχετικά, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε συγκεκριμένα παραδείγματα από τα οποία να προκύπτει ότι εμποδίστηκε η εισαγωγή στη Γαλλία μηχανημάτων τα οποία εξασφαλίζουν το ίδιο επίπεδο ασφαλείας όπως τα μηχανήματα που κατασκευάζονται σύμφωνα με την εν λόγω κανονιστική ρύθμιση. Όσον αφορά τις καταγγελίες που επέστησαν την προσοχή της Επιτροπής στη νέα γαλλική κανονιστική ρύθμιση, δεν διατείνονται ότι τα μηχανήματα που κυκλοφορούν ελεύθερα στα άλλα κράτη μέλη προσφέρουν το ίδιο επίπεδο ασφαλείας όπως τα γαλλικά μηχανήματα. Αντίθετα, οι εν λόγω καταγγελίες εγκρίνουν τις προσπάθειες της γαλλικής κυβερνήσεως για τη μείωση των κινδύνων ατυχημάτων, καίτοι αντιτίθενται στις ουσιαστικές απαιτήσεις της κανονιστικής ρυθμίσεως, όσον αφορά την τεχνική ασφαλείας.

19 Εξάλλου, όσον αφορά τις νομοθετικές διατάξεις περί ασφαλείας στα άλλα κράτη μέλη, η Επιτροπή περιορίστηκε στη διαβεβαίωση ότι είχε την εντύπωση ότι οι διατάξεις και τα μέτρα της γαλλικής κανονιστικής ρυθμίσεως ήταν αυστηρότερα από εκείνα των άλλων κρατών μελών. Δέχτηκε ότι, αν ληφθούν υπόψη οι διαφορές στην ίδια την αντίληψη του ελέγχου, είναι δύσκολο να προσδιοριστεί αν τα μέτρα και οι διατάξεις των άλλων κρατών μελών είναι τόσο λεπτομερειακές όσο η γαλλική κανονιστική ρύθμιση.

20 Όσον αφορά το συγκεκριμένο παράδειγμα που παρέθεσε η Επιτροπή ως προς το προστατευτικό εξάρτημα των μηχανημάτων πλανίσματος, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατά την Επιτροπή, η αντίληψη για την ασφάλεια που προβλέπουν οι γερμανικές τεχνικές προδιαγραφές είναι διαφορετική από την αντίληψη της γαλλικής κανονιστικής ρυθμίσεως. Δεν έχει αποδειχτεί ότι οι δύο αντιλήψεις εξασφαλίζουν το ίδιο επίπεδο προστασίας σ' αυτούς που χρησιμοποιούν τα εν λόγω μηχανήματα. Όσον αφορά τα σε μεγάλο βαθμό αυτόματα μηχανήματα, πρέπει να υπομνηστεί ότι η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση δεν έχει ως αποτέλεσμα ούτε επιβάλλει στους κατασκευαστές την υποχρέωση να κατασκευάσουν αυτόματα μηχανήματα ούτε ευνοεί τα εν λόγω μηχανήματα.

21 Ως προς την παρατήρηση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία αποδείχτηκε στατιστικά ότι τα μηχανήματα τα οποία κατασκευάζονται σύμφωνα με τις αντιλήψεις των άλλων κρατών μελών δεν προκαλούν περισσότερα ατυχήματα από ό,τι τα μηχανήματα που κατασκευάζονται σύμφωνα με τη γαλλική κανονιστική ρύθμιση, πρέπει να τονιστεί ότι μόνο με τις στατιστικές αυτές δεν μπορεί να αποδειχτεί ότι οι άλλες αυτές αντιλήψεις περί ασφαλείας εξασφαλίζουν επίσης το ίδιο επίπεδο προστασίας όπως και η γαλλική αντίληψη. Πράγματι, η μόνη αναφορά στις στατιστικές δεν λαμβάνει υπόψη άλλα στοιχεία, όπως για παράδειγμα την επαρκή κατάρτιση αυτών που τις χρησιμοποιούν, ώστε να είναι δυνατό να συγκριθούν οι καταστάσεις ως προς την εκτίμηση του επιπέδου προστασίας της υγείας και της ζωής των προσώπων.

22 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν αποδείχτηκε ότι τα μηχανήματα που κυκλοφορούν ελεύθερα στα άλλα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το ίδιο επίπεδο προστασίας σ' αυτούς που τα χρησιμοποιούν.

23 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των προθεσμιών

24 Η Επιτροπή προβάλλει ότι οι προθεσμίες μεταξύ της ημερομηνίας δημοσιεύσεως των διαταγμάτων και των αποφάσεων που αποτελούν τη νέα κανονιστική ρύθμιση και της ημερομηνίας μετά από την οποία η θεώρηση ή η έγκριση κατέστησαν υποχρεωτικές είναι πολύ σύντομες. Σε πολλές περιπτώσεις, ήταν αδύνατο για τις γαλλικές διοικητικές αρχές να εξετάσουν εγκαίρως τους φακέλους που τους είχαν υποβληθεί προς υποστήριξη των αιτήσεων θεωρήσεως και εγκρίσεως. Έτσι για παράδειγμα, δεν κατέστη δυνατό να χορηγηθεί καμιά από τις αιτηθείσες θεωρήσεις για τα μηχανήματα πλανίσματος μέχρι την 1η Μαρτίου 1982, ενώ είχαν υποβληθεί 125 αιτήσεις.

25 Η γαλλική κυβέρνηση παρατηρεί ότι ο σκοπός της κανονιστικής ρυθμίσεως επέβαλε τις όσο το δυνατό βραχύτερες προθεσμίες. Οι οικείες υπηρεσίες κλήθηκαν να αποφεύγουν κάθε καθυστέρηση κατά τον έλεγχο. Οι παρατηρηθείσες καθυστερήσεις οφείλονται αποκλειστικά στη μη έγκαιρη αποστολή των φακέλων από τους κατασκευαστές των άλλων κρατών μελών. Η μέση χρονική διάρκεια κοινοποιήσεως μιας αποφάσεως σε κάποιον που ζητούσε θεώρηση ήταν δύο μήνες από το χρονικό σημείο υποβολής της αίτησης.

26 Πρέπει να υπομνηστεί σχετικά ότι οι συχνές και σημαντικές καθυστερήσεις στην εξέταση των αιτήσεων από τις αρχές ελέγχου για τη χορήγηση θεωρήσεως ή εγκρίσεως, είναι δυνατό να καταστήσουν δυσχερέστερες και δαπανηρότερες τις εισαγωγές και, επομένως, να αποτελέσουν μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικούς περιορισμούς κατά την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης.

27 Πάντως, από το φάκελο προκύπτει ότι οι καθυστερήσεις επηρέασαν τόσο τις αιτήσεις των γάλλων κατασκευαστών όσο και τις αιτήσεις κατασκευαστών άλλων κρατών μελών. Δεν υπάρχει καμιά ένδειξη που να επιτρέπει τη σκέψη ότι οι γαλλικές υπηρεσίες έδωσαν προτεραιότητα στις αιτήσεις που υπέβαλαν οι γάλλοι κατασκευαστές.

28 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του συνεπαγόμενου κόστους

29 Η Επιτροπή προσάπτει στη γαλλική κυβέρνηση ότι το κόστος που συνεπάγονται για τον εισαγωγέα οι διαδικασίες που εφαρμόζονται στα μηχανήματα τα οποία υπόκεινται σε θεώρηση ή έγκριση, είναι ικανό να αποθαρρύνει την υποβολή αιτήσεων και επομένως να παρεμποδίσει τις μελλοντικές εισαγωγές, ακόμη κι αν οι έλεγχοι αυτοί καθαυτοί δικαιολογούνται. Για έναν κατασκευαστή άλλου κράτους μέλους, το ύψος των εξόδων που πρέπει να καταβληθούν στο INRS μπορεί ακόμη να υπερβεί το ποσό που καταβάλλει ο γάλλος κατασκευαστής στην περίπτωση κατά την οποία η μεταφορά του μηχανήματος ή η μετακίνηση μηχανικών του γαλλικού εθνικού εργαστηρίου δοκιμών στη μονάδα παραγωγής είναι αναγκαίες. Αν τα άλλα κράτη μέλη αποφάσιζαν να καθιερώσουν τιμολόγιο, παρόμοιο με εκείνο για το οποίο γίνεται λόγος εν προκειμένω, το κόστος, τουλάχιστον για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, θα ήταν υπερβολικό. Εξάλλου, για έναν κατασκευαστή άλλου κράτους μέλους για τον οποίο η γαλλική αγορά αντιπροσωπεύει μέρος μόνο των πωλήσεών του, το κόστος αυτό θα βάρυνε περισσότερο παρότι για το γάλλο κατασκευαστή, ο οποίος οφείλει κατ' ανάγκη να υποβάλει το μηχάνημά του σε τεχνικό έλεγχο.

30 Η γαλλική κυβέρνηση αντιτάσσει ότι το κόστος του ελέγχου δικαιολογείται από τον εμπεριστατωμένο χαρακτήρα των διενεργούμενων εξετάσεων. Το ίδιο τιμολόγιο εφαρμόζεται για όλους τους κατασκευαστές είτε είναι Γάλλοι είτε αλλοδαποί.

31 Όσον αφορά το επίπεδο των δαπανών που βαρύνουν τον αιτούντα τη θεώρηση ή έγκριση, η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αντιτάξει στους προαναφερόμενους γαλλικούς ισχυρισμούς παρά μόνο τη δική της εκτίμηση ότι πρόκειται για σημαντικά ποσά και ικανά να αποθαρρύνουν τις εισαγωγές. Δεν στήριξε τον ισχυρισμό αυτό ούτε σε αριθμητικά στοιχεία ως προς το κόστος ελέγχου στα άλλα κράτη μέλη ούτε απέδειξε ότι τα έξοδα αυτά υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο για να καλυφθούν τα έξοδα της διαδικασίας ελέγχου.

32 Όσον αφορά το κόστος μεταφοράς του μηχανήματος ή τη μετακίνηση του μηχανικού που θα διενεργήσει τον έλεγχο, αρκεί η παρατήρηση ότι, αφενός, η υποχρέωση αυτή είναι συνάρτηση του ανοίγματος της γαλλικής αγοράς στα ενδεχομένως επικίνδυνα προϊόντα του εν λόγω κατασκευαστή για τα οποία η αναγκαιότητα προηγούμενου ελέγχου δεν αμφισβητείται από την Επιτροπή και, αφετέρου, οι προκαλούμενες δαπάνες για τον αλλοδαπό κατασκευαστή λόγω της μεταφοράς του μηχανήματος ή της μετακίνησης του μηχανικού είναι ίδιες με τις δαπάνες του γάλλου κατασκευαστή, ο οποίος βρίσκεται στην ίδια γεωγραφική απόσταση από τον τόπο ελέγχου.

33 Όσον αφορά το σωρευτικό αποτέλεσμα που μπορεί να έχει μια τέτοια κανονιστική ρύθμιση για κατασκευαστή που διαθέτει το εμπόρευμά του στην Κοινότητα, στην περίπτωση κατά την οποία τα άλλα κράτη μέλη θα επέβαλλαν κοστολόγιο παρόμοιο με εκείνο για το οποίο γίνεται λόγος εν προκειμένω, πρέπει να υπομνηστεί σχετικά ότι το Δικαστήριο επανειλημμένως έκρινε ότι οι αρχές των κρατών μελών δεν δικαιούνται να απαιτούν, εφόσον δεν παρίσταται ανάγκη, εργαστηριακές δοκιμές εφόσον οι ίδιες δοκιμές έχουν ήδη γίνει σε άλλο κράτος μέλος, τα δε αποτελέσματά τους είναι στη διάθεση αυτών των αρχών ή μπορούν να τους δοθούν κατόπιν αιτήσεώς τους (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1981, που προαναφέρθηκε, και της 6ης Ιουνίου 1984, Melkunie, 97/83, Συλλογή σ. 2367). Εξάλλου, οι εθνικές αρχές που διενεργούν τους ελέγχους οφείλουν πάντοτε, στην περίπτωση μηχανημάτων τα οποία εισάγονται από άλλο κράτος μέλος, να εξετάζουν αν η αποτελεσματική προστασία της ζωής και της υγείας των προσώπων επιβάλλει ακόμη συμπληρωματικό έλεγχο εκ μέρους των.

34 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η υποθετική επιχειρηματολογία της Επιτροπής ως προς το σωρευτικό αποτέλεσμα της επίδικης κανονιστικής ρυθμίσεως δεν είναι ουσιώδης.

35 Επομένως, η τρίτη αιτίαση πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί της διοικητικής πρακτικής

36 Η Επιτροπή προσάπτει στη γαλλική κυβέρνηση ότι οι προαναφερόμενες προθεσμίες καθώς και τα έξοδα διαδικασίας ελέγχου μπορούν να αυξηθούν λόγω τριών παραγόντων: πρώτον, διότι η απόφαση ως προς την πληρότητα ή μη του φακέλου ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της γαλλικής διοικήσεως· δεύτερον, λόγω της διοικητικής πρακτικής που συνίσταται στην επιβολή νέας διαδικασίας θεωρήσεως ή εγκρίσεως, ακόμη και για τα μηχανήματα που ανήκουν στην ίδια « οικογένεια », με μηχάνημα το οποίο έχει ήδη τύχει θεωρήσεως ή εγκρίσεως και επομένως διαφέρουν μόνο ως προς την απόδοση· και, τέλος, λόγω του ότι η γαλλική διοίκηση απαιτεί χωριστή διαδικασία ελέγχου για κάθε μηχανισμό που αποτελεί τμήμα σύνθετου μηχανήματος.

37 Η γαλλική κυβέρνηση διαβεβαιώνει, πρώτον, ότι η απόφαση της διοίκησης ως προς την πληρότητα του φακέλου δεν λαμβάνεται κατά διακριτική ευχέρεια. Δεύτερον, οι υπηρεσίες ελέγχου κατατάσσουν κατά το δυνατό τα μηχανήματα του ίδιου τύπου σε ορισμένες « κατηγορίες ». Τέλος, τα σύνθετα μηχανήματα που εμφανίζουν ειδικούς κινδύνους δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συναρμολόγηση χωριστών μηχανημάτων. Επομένως, στις περισσότερες περιπτώσεις επιβάλλεται χωριστός έλεγχος.

38 Σχετικά, πρέπει να γίνει καταρχάς δεκτό ότι το δικαίωμα κράτους μέλους να υποβάλλει προϊόν σαν αυτό για το οποίο γίνεται λόγος εν προκειμένω σε διαδικασία ελέγχου, συνεπάγεται το δικαίωμα για το κράτος αυτό να θεσπίσει την αναγκαία διοικητική διαδικασία για τον εν λόγω έλεγχο. Η διοικητική αυτή διαδικασία, ακόμη κι αν δεν καθορίζει ακριβώς το περιεχόμενο του φακέλου που πρέπει να επισυνάπτεται στην αίτηση ελέγχου, δεν είναι αυτή καθαυτή ικανή να παρεμποδίσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα πραγματικό στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η ακολουθούμενη διοικητική πρακτική ως προς την πληρότητα ή μη του φακέλου προκάλεσε τέτοιο εμπόδιο.

39 Όσον αφορά την πρακτική της γαλλικής διοικήσεως να προβαίνει σε έλεγχο, περιλαμβανομένων και των περιπτώσεων στις οποίες μηχανήματα ανήκουν στην ίδια κατηγορία με μηχάνημα το οποίο έχει ήδη υποστεί έλεγχο ή όταν τα μηχανήματα αυτά αποτελούν μέρος χωριστού μηχανισμού, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να παραθέσει συγκεκριμένα παραδείγματα στα οποία η πρακτική αυτή ήταν περιττή, δυσανάλογη ή συνιστούσε δυσμενή διάκριση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η τέταρτη αιτίαση πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

40 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με την παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα δικαστικά έξοδα εν όλω ή εν μέρει εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

41 Η γαλλική κυβέρνηση, παραλείποντας να συνεργαστεί κατά τη φάση που προηγείται της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, άφησε την Επιτροπή να τελεί σε άγνοια πολλών θεμάτων της νέας κανονιστικής ρυθμίσεως. Έτσι, η συμπεριφορά αυτή ανάγκασε την Επιτροπή να ασκήσει την παρούσα προσφυγή. Επομένως, τα έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Mackenzie Stuart Everling Bahlmann Joliet

Bosco Koopmans Due Galmot Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Ιανουαρίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart